

den nuværende situation, og det er vel det, nogle ærlige folk i Udenrigsministeriet er kommet til at skrive, for det ved enhver jo, og jeg synes ikke, man skal have utak for, at man så skriver det, som alle ved.

I virkeligheden er uhæderligheden i det her, at alle, der sidder her, ved det, men at de ikke vil stå ved det, for dermed bedrager man den danske opinion i denne debat.

O.k., det kan så være, hvad det er. Det, der er langt alvorligere, er, at man bedrager balterne, og det, der er endnu mere alvorligt, er, at man spiller hasard med europæisk sikkerhedspolitik.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal forsøge en sidste gang at spørge fru Ingrid Rasmussen eller regeringen, om man er i stand til at tage stilling til de drøftelser, der i øjeblikket føres i NATO om et udspil fra Chirac om en bindende aftale, eller man er ude af stand til fra dansk side at forholde sig til det, der foregår, for ellers må jeg jo konstatere, at det er man åbenbart ude af stand til.

Og så vil jeg spørge udenrigsministeren, om ministeren ikke er klar over, at det er vanskeligt for Rusland at tro på disse tomme og hule erklæringer om, at man ikke har planer om at udstationere atomvåben, når ministeren samtidig her i Folketingets spørgetid forleden oplyste, at nye medlemmer vil have præcis de samme rettigheder som de nuværende medlemmer af NATO, også i henseende til spørgsmålet om atomvåben og forstærknings- og baseaftaler, for udenrigsministeren gjorde meget klart rede for, at Polen kan tilkalde atomvåben, hvis Polen ønsker det, og hvordan skal Rusland så tro på, at der ikke kan ske sådanne ændringer i situationen, at NATO og Polen vil benytte sig af denne ret?

Hvordan vil man garantere dét, medmindre man vil støtte Chiracs idé om en bindende aftale imod atomvåben? Og det kan jeg forstå at man ikke vil, for man har fra dansk side placeret sig på høgenes position i dette spørgsmål.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Der bruges jo stærke ord her: bedrageri og uhæderlighed! Og nu blev jeg oven i købet også beskyldt for at være høg, og det er næsten det stærkeste, jeg har hørt længe, og ikke noget, som jeg er vant til at blive kaldt, men så har jeg prøvet det med.

Alle disse stærke ord skænker jeg gerne hr. Villy Søvndal, for de har sådan set ikke noget med sagen at gøre.

Det, som det handler om, er, at Danmark som et land, der konsekvent har arbejdet for og stadig arbejder for at sikre balterne de bedst mulige vilkår, fastholder, at der skal være lige muligheder i forhold til NATO-udvidelsen.

Det er den danske regerings politik, og det er den rigtige politik i den situation, og det er også den politik, som vi er enige om, når vi taler med balterne.

Og vi er samtidig enige om, at der skal sikres de lande, der ikke måtte komme med i første runde, de bedst mulige vilkår, herunder med hensyn til deltagelse i et udvidet Partnerskab for Fred-samarbejde.

Det er linjen, og den er ikke udtryk for nogen særlig bedragerisk hensigt i forhold til balterne, for det er en linje, som balterne både kender og respekterer.

Og hvad angår anvendelse af atomvåben, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at siden jeg sidst svarede Folketinget på spørgsmål om atomvåben, er der sket en udvikling, og det var det, jeg i min tale sagde om, at NATO's udenrigsministre den 10. december 1996 fastslog, at NATO-landene – og jeg citerer nu fra min tale, men det er i virkeligheden et citat fra NATO-kommunikéet – »ikke har hensigter og planer om og heller ikke noget behov for at placere atomvåben i de nye NATO-lande, og at NATO heller ikke har behov for at ændre sin atomvåbenpolitik.«

Det kan ikke siges klarere fra NATO's side, og det er også det, som er genspejlet i dagsordenen, og det er jeg meget tilfreds med.

Og jeg kan fortælle hr. Keld Albrechtsen, at da vi dagen efter denne vedtagelse – den 11. december tror jeg det var – havde et møde mellem NATO's udenrigsministre og den russiske udenrigsminister, Jevgenij Primakov, udtrykte Primakov sin store tilfredshed med denne formulering i NATO-kommunikéet.

Men det, at det ensidigt fra NATO's side står i et kommuniké, er selvfølgelig ikke nogen evig garanti, og det sagde han også, men han udtrykte sin store tilfredshed med, at NATO på denne måde tilkendegav sine hensigter på dette område, og det finder jeg det også klogt af NATO at gøre.